

Anne Guus Teerhuis Trio

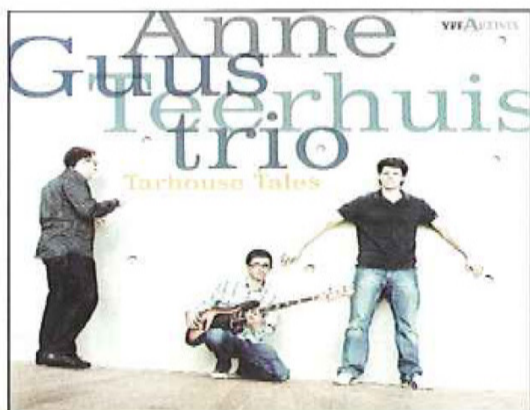
Tarhouse Tales

Challenge

MODERN JAZZ

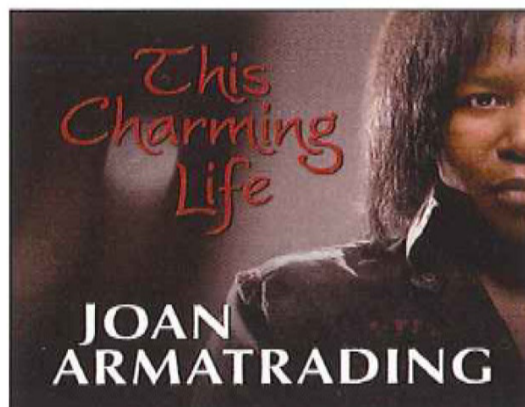
★★★★☆

Wie pianist Anne Guus Teerhuis al eens live heeft gezien, weet wat hij kan verwachten: gepassioneerd spel met een mystiek randje. Imponerende vloeiende melodieën en harmonieën, verpakt in uitdagende ritmestructuren. In 2009 won hij het YPF Pianoconcours en wie naar zijn debuutalbum Tarhouse Tales luistert, weet waarom. Teerhuis imponeert van alle kanten. Zijn repertoire is divers en toch herkenbaar. Onderscheidend. Dat heeft mogelijk te maken met zijn klassieke achtergrond wat in al zijn stukken is verweven en samensmelt met de mysterieuze jazzy sfeer die zijn composities uitademen. Zijn touche is perfect, evenals zijn timing. Zijn improvisatievermogen is lyrisch, soms complex, maar klinkt toegankelijk. Misschien is dat zijn kracht, het combineren van die verschillende kwaliteiten met zijn brede interesse in muziek. Hij schakelt even gemakkelijk van een dromerige Cello Suite van Bach naar zijn eigen swingende versie van Michael Jackson's Wanna Be Startin' Something en geeft een eigen interpretatie aan het fraaie Here, There And Everywhere van The Beatles. Ook klassieke standards zoals 'Round Midnight klinken fris, eigentijds; evenals zijn eigen stukken, zoals een ode aan

docent David Berkman en Chrystler Voyage – met een glansrol voor bassist Glenn Gaddum en drummer Kristijan Krajncan. Anne Guus

Teerhuis vormt een uniform geheel met zijn dynamische trio. Enig minpuntje aan dit indrukwekkende debuut is dat de pianist alles volspeelt. Soms klinkt zijn invulling iets nerveus, is er weinig ruimte. Maar wat een energie en kwaliteit! De 28-jarige parttime tandarts kan wat mij betreft zo fulltime als pianist aan de slag... *Angelique van Os*

Joan Armatrading

This Charming Life

Hypertension/Bertus

POP/ROCK

★★★★☆

Veterane Joan Armatrading liet met haar vorige cd, Into The Blues uit 2007, een wens in vervulling gaan. Ze wilde namelijk al lang graag een bluesalbum maken. Het resultaat was een povere plaat met te oppervlakkige en te gepolijste liedjes vol grijzemuizerige confectieblues. Gelukkig heeft de inmiddels 59-jarige Britse de blues achter zich gelaten, want op haar 22ste album This Charming Life draait het vooral om pop en rock. En ook al staat het materiaal van This Charming Life in de schaduw van het beste van Armatrading's singer-songwriterwerk uit de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw, het is een alleraardigst album waarin Armatrading met enthousiasmerend elan te werk gaat. De vitaliteit komt een aantal keren tot uiting in het gespierde gitaarwerk en de uptempo aanpak (Two Tears bijvoorbeeld). De composities van een album waarop de weer karakteristiek zingende Armatrading alles behalve de drums voor haar rekening nam, zijn meer dan oké. Het resultaat is dit keer